

ΑΙΩΝΙΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Πλεῖστα ὅσα ἐφευρέθησαν αἰώνια ἡμερολόγια, τὸ παρὸν ὅμως ὑπερ προσφέρω ὑμῖν εἶναι κατ' ἐξοχὴν εὐμετακόμιστον, διότι δύνασθε νὰ διατηρήσητε τοῦτο εὐκολώτατα ἐν τῷ νῷ ὑμῶν, μηδὲν φοβούμενοι ν' ἀπολέσητε αὐτό. Ποιοῦμαι χρῆσιν πρὸ δεκαετίας τούτου, πάντες δὲ εἰς ὅσους ἐδίδαξα αὐτὸ ὑπερευχαριστήθησαν. Πέποιθα λοιπὸν ὅτι δύναται ἐπίσης νὰ εὐχαριστήσῃ καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς *Ἑστίας*.

Τὸ τοιοῦτον ἡμερολόγιον μοὶ ἐπέδειξεν ὁ Ἀζεβέδος ἐπιφανὴς τεχνολόγος ἀποθανὼν πρὸ δεκαετίας. Ἐπαινετικῶς διὰ θαυμασιωπότητος μνήμης ἠδύνατο νὰ πληρώσῃ τὸν ἐγκέφαλόν του ἡμερομηνιῶν, ἀριθμῶν καὶ παντὸς εἶδους πληροφοριῶν. Ἡ ἔκτακτος αὕτη μνήμη δὲν ἦτο φυσικὴ ἀλλ' ἐπίκτητος· ὠφείλετο εἰς τέχνην ἀπομνημονεύσεως ἐφευρεθεῖσαν ὑπὸ τοῦ φίλου του κ. Α. Παρί.

Ἡμέραν τινὰ συνεζήτητον καὶ κατηγόρου ἀδικώτατα τὴν ἀπομνημονευτικὴν ταύτην τέχνην. «Λάβε, μ' εἶπε, χάρτην καὶ μολυβδοκόνδυλον, θὰ σὲ διδάξω τὸ ἡμερολόγιον, καὶ ὑπόσχομαι ὅτι δὲν θὰ λησμονήσῃς τοῦτο καθ' ὅλον τὸν βίον σου! Γράφε:

Ἰανουάριος,	οὐδέν,	μηδέν.
Φεβρουάριος,	ἀσυμμετρία,	τρία.
Μάρτιος,	φιλοπατρία,	τορία.
Ἀπρίλιος,	παίξῃ,	ἔξῃ.
Μάϊος,	ἀνθισμένα,	ἓνα.
Ἰούνιος,	τέσσαρα,	τέσσαρα.
Ἰούλιος,	βρέξῃ,	ἔξῃ.
Αὐγουστος,	κρῦο,	δύο.
Σεπτέμβριος,	1885,	πέντε.
Ὀκτώβριος,	οὐδέν,	μηδέν.
Νοέμβριος,	πολυμοβρία,	τρία.
Δεκεμβριος,	25,	πέντε.

— Τί μ' ὑπαγορεύεις; τί σημαίνουνσι πάντα ταῦτα;

— Μὴ ὀργίζου, σ' ὑπηγόρευσα νὰ γράψῃς «Ἰανουάριος, οὐδέν», διότι ὁ Ἰανουάριος εἶναι ὁ μῆν, ἐν ἀρχῇ τοῦ ὁποίου πάντες δοκιμάζουσι τὴν τύχην των χαρτοπαικτῶντες, συνηθέστατα ὅμως οἱ πλείστοι μόνον τὴν ἀγρυπνίαν ἀπολαμβάνουσι, καὶ κέρδος οὐδέν. Εἶπον νὰ γράψῃς *μηδέν* διότι ὁμοιοκαταληκτεῖ μὲ τὸ οὐδέν.

Ὁ Φεβρουάριος ἔχει μόνον 28 ἡμέρας, εἶναι λοιπὸν ὁ μόνος μῆν, εἰς ὃν σχετικῶς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν τῶν λοιπῶν παρατηρεῖται τις *ἀσυμμετρία*. Λοιπὸν «Φεβρουάριος, ἀσυμμετρία, τρία».

Ὁ Μάρτιος δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν μῆν ὁ ἀφιερωμένος τῇ φιλοπατρίᾳ, διότι κατὰ τούτον ὑψώθη ἡ σημαία τῆς ἐλευθερίας κτλ. Λοιπὸν «Μάρτιος, φιλοπατρία — τρία».

Ὁ Ἀπρίλιος εἶναι ὁ μῆν τῶν ψευδῶν, καὶ καθ' ὃν πρέπει κανεὶς νὰ προσέχῃ μὴ ἄλλος τις

κατορθώσῃ νὰ τὸν παίξῃ. Λοιπὸν «Ἀπρίλιος, παίξῃ, ἔξῃ».

Ὁ Μάϊος εἶναι ὁ μῆν τῶν ἀνθῶν· πάντα σχεδὸν τότε εἶναι ἀνθισμένα. «Μάϊος, ἀνθισμένα, ἓνα».

Ὁ Ἰούνιος εἶναι ὁ μῆν τοῦ θερισμοῦ, ἐργασίας ἐπιπόνου, ἕκαστος γεωργὸς πρέπει νὰ ἐργάζεται κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον μὲ τὰ τέσσαρα. «Ἰούνιος, τέσσαρα, τέσσαρα.»

Ὁ Ἰούλιος εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν θερμὸς μῆν καθ' ὃν σπανιώτατα πρέπει ν' ἀναμένη τις ὅτι θὰ βρέξῃ.

Λοιπὸν «Ἰούλιος, βρέξῃ, ἔξῃ.»

Κατὰ τὸν Αὐγουστον ἄρχονται αἱ πρῶται βροχαὶ καὶ μετὰ τὰς θερμὰς νύκτας τοῦ Ἰουλίου ἄρχεται τις αἰσθανόμενος τὸ πρῶτο κρῦο. «Αὐγουστος, κρῦο, δύο.»

— Ἀλλά, εἶπον αὐτῷ, πάντα ταῦτα τὰ ὁποῖα μοὶ διηγείσαι εἶναι ἐντελῶς ἀνόητα.

— Καλλίτερον, σοὶ λέγω ὅτι δὲν θὰ τὰ λησμονήσῃς ποτέ· ἀλλ' ἄφες με νὰ τελειώσω.

Ὁ Σεπτέμβριος διὰ τοὺς νεωτέρους ἡμᾶς Ἕλληνας πολλὰς περιέχει ἀναμνήσεις, κατ' αὐτὸν ἀπενεμήθη τῷ τόπῳ τὸ Σύνταγμα, ἀλλὰ κυρίως ὁ Σεπτέμβριος τοῦ 1885 καθ' ὃν συνέβη τὸ πραξικοπήμα τῶν Βουλγάρων καὶ ἐκλήθη ἡ ἐπιστρατεία καὶ ἐπικολούθησαν τσαῦτα, οὐδέποτε θέλει λησμονηθῆ. Διὰ τοῦτο «Σεπτέμβριος 1885, πέντε.»

Κατὰ τὸν Ὀκτώβριον πᾶσαι αἱ εἰσοδεῖαι συμπληροῦνται, καὶ οὐδέν μένει πλέον εἰς τοὺς ἀγρούς. Λοιπὸν «Ὀκτώβριος, οὐδέν, μηδέν.»

Ὁ Νοέμβριος εἶναι ὁ μῆν καθ' ὃν σχεδὸν πάντοτε ἐπικρατεῖ πολυμοβρία: — «Νοέμβριος, πολυμοβρία, τρία.»

Ὁ Δεκέμβριος εἶναι ὁ μῆν τῶν ἐορτῶν, καὶ πάντες ἐν ταῖς οἰκογενεαῖς μικροὶ τε καὶ μεγάλοι ἀναμένουσι μετὰ χαρᾶς νὰ φθάσῃ ἡ 25 Δεκεμβρίου, καὶ ἐορτάσωσι τὰ Χριστούγεννα. «Δεκέμβριος, 25, πέντε.»

Γνωρίζω ταῦτα, — ἀφοῦ δ' ἀναγνώσῃς δις καὶ τρίς, οὐδέποτε θὰ τὰ λησμονήσῃς — ἡξεύρεις τὸ ἡμερολόγιον, τοῦλάχιστον τοῦ τρέχοντος ἔτους. Ἴδου πῶς πρέπει νὰ ἐργασθῇς.

Ἡ ἐβδομάς ὡς γνωστὸν ἔχει ἡμέρας ἑπτὰ, ἀρχίζει διὰ τῆς δευτέρας ἢν σημειοῦμεν διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 1, ἡ τρίτη φέρει τὸν ἀριθμὸν 2 καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Πρέπει νὰ ἐνθυμῆσαι, θέλω δὲ σὲ διδάξῃ πῶς, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἄρχεται τὸ ἔτος.

Κατὰ τὸ 1887 ἀρχίζει πέμπτην (δηλ. 4ην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος). Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ 4 ἀφίρουν μίαν μονάδα, μένει 3. Ὁ ἀριθμὸς 3 εἶναι ὁ τοῦ ἔτους 1887, ὁ ἀριθμὸς δ' οὗτος λαμβάνεται ὡς βᾶσις τοῦ ὑπολογισμοῦ.

Τούτου τεθέντος, ὑποθέτω ὅτι ποθεῖς νὰ μάθῃς ποῖαν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος θὰ τύχῃ ἡ ἐορτὴ

τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἡ 25 Μαρτίου. Πρὸς τοῦτο κάμνεις τὴν ἐξῆς πρόσθεσις:

Ζητεῖται νὰ εὐρεθῇ τοῦ Μαρτίου ἡ	25.
Μάρτιος, φιλοπατρία, τρία	3.
ἀριθμὸς τοῦ ἔτους	3.
	31.

Ἐκ τοῦ ἀθροίσματος τούτου δεόν νὰ ἀφαιρῆται πάντοτε τὸ μεγαλείτερον πολλαπλάσιον τοῦ 7. Ἐπομένως ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀφαιροῦμεν 28, μένει 3. Ὁ ἀριθμὸς 3 ὡς εἶπομεν ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν Τετάρτην τῆς ἐβδομάδος. Ἄρα ἡ 25 Μαρτίου θὰ εἶναι Τετάρτη.

Καὶ ἕτερον παράδειγμα. Ζητεῖται ἡ 15 αὐγούστου εἰς ποίαν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος θὰ τύχη:

αἰτούμενον	15.
Αὐγούστος, κρῦο—δύο . . .	2.
ἀριθμὸς ἔτους	3.
	20.
ἀφαιροῦμεν τὸ μεγαλείτερον πολλαπλάσιον τοῦ 7 ἧτοι $2 \times 7 =$	14
	6

ἄρα ἕκτην ἡμέραν ἦτοι Σάββατον.

Ἄνοιξε τὸ ἡμερολόγιόν σου καὶ θὰ πεισθῆς, ὅτι ἐνθυμούμενος τὰς ἀνοήτους 12 φράσεις τοῦ διδάκτορος Ἀζεβέδου δύνασαι νὰ εὕρῃς πάσας τὰς ἡμερομηνίας τοῦ ἔτους. Δύσκολον μόνον εἶναι νὰ εὕρῃς τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἄρχεται τὸ ἔτος, ἀλλὰ καὶ περὶ τούτου ἡ ἀπομνημονευτικὴ τέχνη ἐφρόντιζε καὶ προσεχῶς θὰ σ' ὑποδείξω τρόπον.

(Ἐκ τῆς «Nature».)

N. X. A.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐκ τῆς τελευταίας ὁμιλίας τοῦ γερμανοῦ στρατάρχου Μόλτκε ὁρμηθεῖσαι αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουσι διάφορα περὶ αὐτοῦ ἀνέκδοτα, ὧν εἶνε καὶ τὸ ἐξῆς: Καίτοι δυνατὸς καπιιστῆς ὁ Μόλτκε εἶνε ὅμως γέρον ὑγιέστατος εἶνε ἀκριβῶς 87 ἐτῶν, μόλις δὲ φαίνεται ἐξηκοντούτης. Ἀγαπᾷ δὲ κατ' ἐξοχὴν τὰ καλὰ σιγάρα (ποῦρα) καὶ ἔνεκα τούτου τοῦ πάθους ὅπερ εἶνε γνωστὸν εἰς τοὺς Γερμανοὺς συνεπέρανε ποτὲ ὁ Βίσμαρκ ὅτι ἡ ἔκβασις τῆς μάχης θὰ εἶνε ὑπὲρ τῶν Γερμανῶν. Ὅτε δηλαδὴ, διαρκούντος τοῦ πολέμου πρὸς τὴν Αὐστρίαν, κατὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην ἡμέραν τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1866, ἐκυμαίνεται ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἡ ἔκβασις τῆς μάχης, ὁ Βίσμαρκ ἀπορῶν καὶ τραχώμενος ὑπὸ ἐσωτερικῆς ἀνησυχίας προσῆλθεν ἔφιππος εἰς τὸν Μόλτκε, ὅστις ἀτάραχος ἐθεώρει σιωπηλῶς τὴν μάχην ἔφιππος. Ὁ Βίσμαρκ δὲν ἐτόλμησε ποσῶς νὰ συνάψῃ μετ' αὐτοῦ ὁμιλίαν, ἀλλ' ἐνθυμηθεὶς ὅτι εἶχεν εἰσέτι δύο σιγάρα ἐν τῇ σιγαροθήκῃ του, ἐν καλὸν καὶ ἐν ὑποδεστέρας ποιότητος, προσέφερον αὐτὴν χωρὶς νὰ εἶπῃ λέξιν εἰς τὸν ἀρχι-

στράτηγον. Ὁ Μόλτκε ἐπίσης χωρὶς νὰ εἶπῃ λέξιν ἔλαβε τὴν σιγαροθήκην, παρετήρησε καλῶς τὰ δύο σιγάρα καὶ ἐξέλεξε τὸ καλλίτερον. Τοῦτο ἤρκεσεν εἰς τὸν Βίσμαρκ ἔστρεψε τὸ ἄλογον καὶ ἐπανήλθεν εὐχαριστημένος εἰς τὴν θέσιν «διότι, εἶπε καθ' ἑαυτόν, ἀφοῦ ὁ Μόλτκε εἶχε τὴν ἀτάραξίαν ψυχῆς, ὥστε νὰ σκεφθῇ νὰ ἐκλέξῃ τὸ καλλίτερον σιγάρον, ἡ μάχη θὰ πηγαίη καλά»

Στατιστικὴ τῆ τηλεγραφικῶν γραμμῶν. Αἱ ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχουσαι τηλεγραφικαὶ γραμμαὶ μέχρι τέλους τοῦ παρελθόντος ἔτους 1885 εἶχον μήκος 6,293 χιλιομέτρων. Τὰ δι' αὐτῶν διαβιασθέντα ἑσωτερικὰ τηλεγραφήματα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀνῆλθον εἰς 554,556. Πρὸς τούτους ἐλήφθησαν δι' αὐτῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ 60,933 τηλεγραφήματα, ἀπεστάλησαν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν 58 104 καὶ διήλθον ἀπλῶς διὰ τῶν ἐλληνικῶν γραμμῶν, ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προερχόμενα, 62,954. Τὰ ἐπίσημα τηλεγραφήματα, κατὰ τὸ ἔτος 1885, ἀνῆλθον εἰς 8,686. Ὡστε ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς τῶν διαβιασθέντων τηλεγραφημάτων ἀνέρχεται εἰς 735,233, ἐξ ὧν εἰσεπράχθησαν δραχμαὶ 1,065,809.

Κατὰ τὴν γενεμένην ἐσχάτως ἐπίσημον ἀπογραφὴν τῶν ἐν Ἑλλάδι μονῶν, αἱ ἐν ὀλοκλήρῳ τῷ Κράτει ὑπάρχουσαι τοιαῦται εἰσὶν 195, ἐξ ὧν 186 μὲν δι' ἄνδρας, 9 δὲ διὰ γυναῖκας. Ἐν ταῖς μοναῖς ταύταις διατιῶνται 1936 πρόσωπα, ἐξ ὧν 1720 εἰσὶν ἄνδρες καὶ 219 γυναῖκες· εἰς τούτους προσθετοὶ καὶ οἱ δόκιμοι, ἀνερχόμενοι ἐν συνόλῳ εἰς 714, διαιρούμενοι δὲ κατὰ φύλον εἰς 642 ἄρρενας καὶ 72 θήλειαι. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ὑπηρέται ἐν ταῖς μοναῖς, ἀνερχόμενοι ἐν ὄλῳ εἰς 943 ψυχάς. Ὡστε ἐν ταῖς εὐαγέσι τούτοις οἴκοις διατιῶνται ἐν ὄλῳ 3596 ἄτομα.

Ὁ διάσημος Ῥωμαῖος στρατηγὸς Παῦλος Αἰμίλιος ἀπέπεμψε τὴν σύζυγόν του Παυρίαν, καίτοι ὁ ἐξ αὐτῆς γάμος ὑπῆρξε καλλιτεχνότατος, διότι αὐτὴ ἦν ἡ τεκοῦσα αὐτῶν τῶν κλεινότετων Σχηπίωνα καὶ τὸν Φάβιον Μάξιμον. Οἱ φίλοι τοῦ Παύλου Αἰμιλίου ἐκίχον αὐτὸν διὰ τοῦτο, ἐρωτῶντες αὐτὸν διατί ἀπεδίωξε τὴν γυναῖκά του, ἀφοῦ καὶ σώφρων καὶ εὐμορφος καὶ παιδοποιὸς ἦτο; Ὁ δὲ Παῦλος Αἰμίλιος προτείνας τὸ ὑπόδημα (ὅπερ οἱ Ῥωμαῖοι κάλιον καλοῦσιν) εἶπεν· «Δὲν εἶνε εὐπρεπὲς τούτο; νεουργές; ἀλλὰ ποῶς ἐξ ἡμῶν γνωρίζει ἐὰν θλίβει που τὸν πόδα μου;»

Ἐσχάτως ὁ κλεινὸς Παστέρ μετέβη εἰς Βορδιγέραν τῆς Ἰταλίας, ἵνα ζητήσῃ ἀνάπαυλάν ἀπὸ τῶν καματηρῶν αὐτοῦ ἀσχολιῶν. Ὁ δήμαρχος τῆς Βορδιγέρας καὶ ὁ ἐπαρχος, τῇ ἐντολῇ τῆς κυβερνήσεως, ἐδεξιώθησαν αὐτὸν μετ' ἐξαιρετικῶν τιμῶν. Διὸ ὁ Παστέρ μειδιῶν εἶπε: «Μὲ δέχεσθε ὡς ἡγεμόνα. . . . — Ἀλλὰ μήπως δὲν ἡγεμονεύετε ἐν τῇ ἐπιστήμῃ; ἀπῆντησεν ἐτόιμως ὁ δήμαρχος.